ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-129/05 και C-130/05,

με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, τις οποίες υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 17ης Μαρτίου 2005, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 21 Μαρτίου 2005, στο πλαίσιο των διαδικασιών

NV Raverco (C-129/05),

Coxon & Chatterton Ltd (C-130/05)

κατά

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, P. Kūris, J. Klučka (εισηγητή) και L. Bay Larsen, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro
γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 9ης Μαρτίου 2006,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Coxon & Chatterton Ltd, εκπροσωπούμενη από τον A. Braakman, advocaat,

— η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενη από την H. G. Sevenster και τον M. de Grave,

— η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις Σ. Χαριτάκη και Ε. Σβολοπούλου,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον A. Bordes και την M. van Heezik,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 30ής Μαΐου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Οι αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορούν την ερμηνεία των διατάξεων της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1997, για

καθορισμό των αρχών οργάνωσης των κτηνιατρικών ελέγχων των προϊόντων που εισάγονται στην Κοινότητα από τρίτες χώρες (ΕΕ 1998, L 24, σ. 9, στο εξής: οδηγία), νοούμενων σε συνδυασμό με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) 2377/90 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης (ΕΕ 1990, L 224, σ. 1, στο εξής: κανονισμός).

2 Οι αιτήσεις αυτές υποβλήθηκαν στο πλαίσιο διαφορών μεταξύ, αφενός, της NV Raverco (στο εξής: Raverco) και της Coxon & Chatterton Ltd (στο εξής: Coxon) και, αφετέρου, του Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Υπουργείου Γεωργίας, Περιβάλλοντος και Ποιότητας Τροφίμων) σχετικά με αποφάσεις με τις οποίες ο Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit απέρριψε ως αβάσιμες τις διοικητικές ενστάσεις των Raverco και Coxon κατά αποφάσεων της 1ης και της 22ας Μαρτίου 2002, με τις οποίες διετάχθη η καταστροφή παρτίδων κρέατος προελεύσεως Κίνας των οποίων η εισαγωγή δεν επετράπη.

Το νομικό πλαίσιο

Η οδηγία

3 Τα άρθρα 1, 2, 17 και 22 της οδηγίας ορίζουν τα εξής:

«Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη διενεργούν τους κτηνιατρικούς ελέγχους στα προϊόντα από τρίτες χώρες που εισάγονται σε ένα από τα εδάφη του παραρτήματος Ι, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

[...]

2. Επιπλέον, νοούνται ως:

[...]

ι) "όροι εισαγωγής": οι κτηνιατρικές απαιτήσεις για τα προς εισαγωγή προϊόντα όπως προβλέπονται στην κοινοτική νομοθεσία·

[...]

Άρθρο 17

[...]

2. Όταν, βάσει των ελέγχων που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, η αρμόδια αρχή διαπιστώνει ότι το προϊόν δεν πληροί τους όρους εισαγωγής ή όταν, κατά τους ελέγχους αυτούς, διαπιστώνεται παρατυπία, η αρμόδια αρχή, μετά από διαβούλευση με τον ενδιαφερόμενο για το φορτίο ή τον εκπρόσωπό του, αποφασίζει:

α) είτε να αποστείλει εκ νέου το προϊόν εκτός των εδαφών του παραρτήματος Ι, από τον ίδιο συνοριακό σταθμό επιθεώρησης προς προορισμό για τον οποίο

συμφωνεί ο ενδιαφερόμενος για το φορτίο, με το ίδιο μεταφορικό μέσο, εντός εξήντα το πολύ ημερών, εφόσον δεν αντιτίθενται σ' αυτό τα πορίσματα της κτηνιατρικής επιθεώρησης και οι υγειονομικές απαιτήσεις ή οι απαιτήσεις υγειονομικού ελέγχου.

[...]

β) είτε, εάν η εκ νέου αποστολή είναι αδύνατη ή έχει παρέλθει η προθεσμία εξήντα ημερών που αναφέρεται στο σημείο α΄ ή εάν ο ενδιαφερόμενος για το φορτίο συμφωνεί αμέσως, να καταστρέψει το προϊόν στις πλησιέστερες προς τον συνοριακό σταθμό επιθεώρησης εγκαταστάσεις που προβλέπονται για τον σκοπό αυτό, σύμφωνα με την οδηγία 90/667/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1990, για τη θέσπιση υγειονομικών κανόνων για τη διάθεση και τη μεταποίηση ζωικών αποβλήτων, τη διάθεσή τους στην αγορά και την προστασία από τους παθογόνους οργανισμούς των ζωοτροφών ζωικής προέλευσης ή με βάση τα ψάρια.

Μέχρις ότου επαναποσταλούν τα προϊόντα που αναφέρονται στο παρόν στοιχείο ή μέχρις ότου επιβεβαιωθούν οι λόγοι της απόρριψης, οι αρμόδιες αρχές αποθηκεύουν τα συγκεκριμένα προϊόντα υπό τον έλεγχο της αρμόδιας αρχής δαπάναις του ενδιαφερομένου.

[...]

Άρθρο 22

[...]

2. Εάν, κατά τη διάρκεια ενός από τους ελέγχους που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία, διαπιστώνεται ότι μια παρτίδα προϊόντων μπορεί να συνιστά κίνδυνο για την υγεία των ζώων ή του ανθρώπου, η αρμόδια κτηνιατρική αρχή λαμβάνει αμέσως τα ακόλουθα μέτρα:

— κατάσχεση και καταστροφή της παρτίδας,

— άμεση ενημέρωση των άλλων συνοριακών σταθμών επιθεώρησης και της Επιτροπής για τις διαπιστώσεις και για την καταγωγή των προϊόντων, σύμφωνα με την απόφαση 92/438/ΕΟΚ.

[...]»

Ο κανονισμός

4 Το άρθρο 5 του κανονισμού ορίζει:

«Εάν δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί ανώτατο όριο καταλοίπων για μία φαρμακολογικώς ενεργό ουσία που χρησιμοποιείται σε κτηνιατρικά φάρμακα, επειδή τα κατάλοιπα των εν λόγω ουσιών, ανεξάρτητα από το όριό τους, σε τρόφιμα ζωικής προέλευσης, αποτελούν κίνδυνο για την υγεία των καταναλωτών, η ουσία αυτή εγγράφεται σε κατάλογο που αποτελεί το αντικείμενο του παραρτήματος IV, το οποίο θα εγκριθεί με τη διαδικασία του άρθρου 8. Εξαιρέσει όσων προβλέπονται στο άρθρο 9, κάθε τροποποίηση του παραρτήματος IV εγκρίνεται με την ίδια διαδικασία.

Η χορήγηση των ουσιών του παραρτήματος IV σε ζώα παραγωγής τροφίμων απαγορεύεται σε όλη την Κοινότητα.»

5 Το παράρτημα IV του κανονισμού περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τη φουραζολιδόνη και τη χλωραμφαινικόλη ως ουσίες φαρμακολογικώς ενεργές.

Οι διαφορές των κυρίων δικών και τα προδικαστικά ερωτήματα

6 Τον Φεβρουάριο και τον Μάρτιο του 2002 οι Raverco και Coxon δήλωσαν προς εισαγωγή στην Ευρωπαϊκή Ένωση παρτίδες κατεψυγμένου στήθους πάπιας και κρέατος κουνελιού προελεύσεως Κίνας. Οι παρτίδες αυτές συνοδεύονταν από πιστοποιητικά υγειονομικού ελέγχου και πιστοποιητικά εξαγωγής τα οποία είχαν εκδώσει οι κινεζικές αρχές ενόψει της αποστολής των παρτίδων.

7 Σύμφωνα με τους προβλεπόμενους από την οδηγία ελέγχους, δείγματα των παρτίδων εστάλησαν προς ανάλυση. Κατά την ανάλυση, στις παρτίδες στήθους πάπιας εντοπίστηκαν κατάλοιπα χλωραμφαινικόλης [1,4 ppb (μέρη ανά δισεκατομμύριο)] και φουραζολιδόνης (49 ppb), ενώ στις παρτίδες κρέατος κουνελιού εντοπίστηκαν κατάλοιπα φουραζολιδόνης (2,7 ppb).

8 Βάσει του πορίσματος των αναλύσεων αυτών, ο επίσημος κτηνίατρος-επιθεωρητής της Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (εθνικής υπηρεσίας ελέγχου ζώων και κρέατος) απέρριψε, με αποφάσεις της 1ης και της 22ας Μαρτίου 2002, την αίτηση εισαγωγής των εν λόγω παρτίδων και διέταξε την καταστροφή τους.

9 Στις 18 Μαρτίου και στις 26 Απριλίου 2002 οι Raverco και Coxon υπέβαλαν διοικητική ένσταση κατά των αποφάσεων αυτών ενώπιον του καθού των κυρίων δικών, υποστηρίζοντας ότι οι συγκεκριμένες παρτίδες δεν έπρεπε να καταστραφούν, αλλά να αποσταλούν εκ νέου στην Κίνα, καθώς:

— ενδεχόμενη εκ νέου αποστολή τους στην Κίνα δεν περιέκλειε κανένα κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων στις Κάτω Χώρες·

— η οδηγία δεν σκοπεί στην προστασία του καταναλωτή εκτός της Ένωσης·

— το άρθρο 5 του κανονισμού επιδέχεται περισσότερες της μίας ερμηνείες, ενώ επ' ουδενί επιβαλλόταν μηδενικό όριο ανοχής για τη φουραζολιδόνη και τη χλωραμφαινικόλη·

— έως τις 30 Μαρτίου 2002, ελήφθησαν διάφορες αποφάσεις περί εκ νέου αποστολής παρτίδων κρεάτων που περιείχαν ορισμένη ποσότητα αυτών των ουσιών.

10 Με αποφάσεις της 16ης και της 22ας Μαΐου 2003 το καθού των κυρίων δικών απέρριψε ως αβάσιμες τις ενστάσεις των Raverco και Coxon, μεταξύ άλλων, για τους ακόλουθους λόγους:

— η άμεση κατάσχεση και καταστροφή προϊόντων που μπορούν να συνιστούν κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου και των ζώων επιβαλλόταν από το άρθρο 22, παράγραφος 2, της οδηγίας και, επομένως, η εκ νέου αποστολή δεν ήταν δυνατή·

— κατά το άρθρο 5 και το παράρτημα IV του κανονισμού, το όριο ανοχής για τις ουσίες φουραζολιδόνη και χλωραμφαινικόλη είναι μηδενικό.

11 Οι προσφεύγουσες των κυρίων δικών άσκησαν προσφυγή κατά των αποφάσεων αυτών ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Το College van Beroep voor het bedrijfsleven, εκτιμώντας ότι η επίλυση των δύο διαφορών εξαρτάται από την ερμηνεία διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, αποφάσισε να αναστείλει τις ενώπιον του διαδικασίες και να υποβάλει στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο αμφοτέρων των υποθέσεων, τα ακόλουθα τέσσερα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Πρέπει το άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, της οδηγίας [...] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο αποκλεισμός της δυνατότητας εκ νέου αποστολής παρτίδας που δεν πληροί τους όρους εισαγωγής πρέπει να βασίζεται στη μη τήρηση των κοινοτικών επιταγών περί εισαγωγής ή μπορεί να βασίζεται και σε όρους που ισχύουν στον τόπο προορισμού που συμφωνείται από κοινού με τον ενδιαφερόμενο για το φορτίο και ο οποίος κείται εκτός των εδαφών του παραρτήματος Ι της οδηγίας [...];

2) Πρέπει το άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, της οδηγίας [...], νοούμενο σε συνδυασμό με το άρθρο της 22, παράγραφος 2, και με το άρθρο 5, του κανονισμού, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτάσσει την καταστροφή των παρτίδων ζωικών προϊόντων τα οποία, όπως προκύπτει από τους προβλεπόμενους από την οδηγία [...] ελέγχους, μπορούν να συνιστούν κίνδυνο για την υγεία των ανθρώπου ή των ζώων;

3) Πρέπει το άρθρο 22 της οδηγίας [...], νοούμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 5 του κανονισμού [...], να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το γεγονός και μόνον ότι σε μια παρτίδα έχει εντοπιστεί κατάλοιπο μίας εκ των αναφερόμενων στο παράρτημα [IV] του κανονισμού [...] ουσιών σημαίνει ότι η συγκεκριμένη παρτίδα μπορεί να συνιστά κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων αποκλείοντα την εκ νέου αποστολή;

4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 17, παράγραφος 2, της οδηγίας [...] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι σκοπεί ομοίως στην προστασία των συμφερόντων της τρίτης χώρας, στην οποία θα αποσταλεί εκ νέου η παρτίδα, ακόμη και αν η προστασία αυτή δεν καλύπτει συγχρόνως συμφέρον που μπορεί να εντοπίζεται στα κράτη μέλη της Ένωσης [...];»

12 Με διάταξη της 25ης Απριλίου 2002 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου διάταξε τη συνεκδίκαση των υποθέσεων C-129/05 και C-130/05 προς διευκόλυνση της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

13 Με το πρώτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 2, της οδηγίας, ο αποκλεισμός της δυνατότητας εκ νέου αποστολής παρτίδας που δεν πληροί τους όρους εισαγωγής βασίζεται στη μη τήρηση των κοινοτικών επιταγών ή στη μη τήρηση των όρων που ισχύουν στην τρίτη χώρα στην οποία δύναται να αποσταλεί εκ νέου η παρτίδα.

14 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι τόσο από το γράμμα του άρθρου 17, παράγραφος 2, όσο και από τον σκοπό της οδηγίας προκύπτει ότι η εκ νέου αποστολή προϊόντος αποκλείεται σε περίπτωση μη τηρήσεως των κοινοτικών επιταγών.

15 Συγκεκριμένα, κατά τη διάταξη αυτή, όταν, κατόπιν των προβλεπόμενων από την οδηγία ελέγχων, η αρμόδια αρχή διαπιστώνει ότι το προϊόν δεν πληροί τους όρους εισαγωγής, η εκ νέου αποστολή του μπορεί να αποκλεισθεί υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ενώ, όπως διευκρινίζει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας, ως όροι εισαγωγής νοούνται οι κτηνιατρικές απαιτήσεις για τα προς εισαγωγή προϊόντα όπως προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία.

16 Επιπλέον, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 22 των προτάσεών του, η οδηγία προβλέπει ένα σύστημα κτηνιατρικού ελέγχου προκειμένου να διαπιστώνεται αν τα προϊόντα πληρούν τους κοινοτικούς όρους εισαγωγής. Το γεγονός ότι οι έλεγχοι αυτοί βασίζονται αποκλειστικά στην κοινοτική νομοθεσία προκύπτει εξάλλου με σαφήνεια από το γράμμα, ιδίως, των άρθρων 8, παράγραφοι 2 και 4, 10, παράγραφος 2, στοιχεία α΄ και στ΄, και 12, παράγραφοι 2 έως 6, της οδηγίας.

17 Κατόπιν των ανωτέρω εκτιμήσεων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, της οδηγίας πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο αποκλεισμός της δυνατότητας εκ νέου αποστολής παρτίδας που δεν πληροί τους όρους εισαγωγής πρέπει να βασίζεται στη μη τήρηση των κοινοτικών επιταγών.

Επί του δευτέρου και τρίτου ερωτήματος

18 Με τα υπ' αριθ. 2 και 3 ερωτήματά του, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν η παρουσία, σε παρτίδα προϊόντων, απαγορευμένης, κατά το άρθρο 5 του κανονισμού, ουσίας, η οποία εντοπίζεται κατόπιν κτηνιατρικού ελέγχου που διενεργείται δυνάμει της οδηγίας, συνιστά εξ ορισμού κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων, ούτως ώστε να επιβάλλεται η καταστροφή της συγκεκριμένης παρτίδας κατά τα άρθρα 17, παράγραφος 2, και 22, παράγραφος 2, της οδηγίας.

19 Συναφώς, πρέπει εκ προοιμίου να επισημανθεί ότι από το γράμμα του άρθρου 5 του κανονισμού προκύπτει ότι, αφενός, η παρουσία καταλοίπων ουσιών του παραρτήματος IV του εν λόγω κανονισμού σε τρόφιμα ζωικής προελεύσεως συνιστά, ανεξαρτήτως του ορίου τους, κίνδυνο για την υγεία του καταναλωτή και ότι, αφετέρου, η χορήγηση των ουσιών αυτών σε ζώα που εκτρέφονται για την παραγωγή τροφίμων απαγορεύεται, λόγω της επικινδυνότητάς τους, σε όλη την Κοινότητα, χωρίς να καταλείπεται περιθώριο εκτιμήσεως στα κράτη μέλη.

20 Η χλωραμφαινικόλη και η φουραζολιδόνη, οι οποίες εντοπίστηκαν, κατόπιν κτηνιατρικών ελέγχων, στις παρτίδες κρεάτων των υποθέσεων των κυρίων δικών, περιλαμβάνονται στο παράρτημα IV του κανονισμού ως ουσίες φαρμακολογικώς ενεργές για τις οποίες δεν δύναται να καθοριστεί κανένα όριο. Είναι, επομένως, σαφές ότι μια παρτίδα κρεάτων που περιέχει χλωραμφαινικόλη και φουραζολιδόνη πρέπει να θεωρείται κίνδυνος για την υγεία των καταναλωτών και απαγορευμένη κατά την έννοια του άρθρου 5 του κανονισμού.

21 Όσον αφορά το ζήτημα της ενδεχόμενης καταστροφής, βάσει των άρθρων 17, παράγραφος 2, και 22, παράγραφος 2, της οδηγίας, των παρτίδων κρεάτων που περιέχουν τέτοιες ουσίες, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η διάταξη του άρθρου 17, παράγραφος 2, παύει να εφαρμόζεται όταν πιστοποιηθεί ότι μια παρτίδα προϊόντων δύναται να συνιστά κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων κατά την έννοια του άρθρου 22, παράγραφος 2, της οδηγίας.

22 Συγκεκριμένα, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με τα σημεία 29 και 30 των προτάσεών του, το άρθρο 17, παράγραφος 2, της οδηγίας είναι γενικής εφαρμογής, υπό την έννοια ότι αφορά όλες τις περιπτώσεις στις οποίες από τους απαιτούμενους ελέγχους στους συνοριακούς σταθμούς προκύπτει είτε ότι το προϊόν δεν πληροί τους όρους εισαγωγής είτε ότι υφίσταται παρατυπία, έστω και διοικητικής φύσεως. Αντιθέτως, το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22, παράγραφος 2, της οδηγίας είναι πολύ πιο περιορισμένο, καθόσον το άρθρο αυτό εφαρμόζεται ειδικώς στις περιπτώσεις κατά τις οποίες από τους ελέγχους προκύπτει ότι μια παρτίδα προϊόντων μπορεί να συνιστά κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων.

23 Εξάλλου, ενώ το άρθρο 17, παράγραφος 2, της οδηγίας προβλέπει γενική εκτίμηση για τη διαπίστωση της υπάρξεως ή μη εμποδίων για την εκ νέου αποστολή παρτίδας μη σύμφωνης προς την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση, η διάταξη του άρθρου 22 δεν καταλείπει κανένα περιθώριο εκτιμήσεως ως προς τη δυνατότητα εκ νέου

αποστολής της παρτίδας αφότου διαπιστωθεί ότι αυτή μπορεί να συνιστά κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων. Στην περίπτωση αυτή, το άρθρο 22 επιτάσσει την κατάσχεση και την καταστροφή της συγκεκριμένης παρτίδας.

24 Δεδομένου ότι παρτίδες κρεάτων όπως αυτές των υποθέσεων των κυρίων δικών συνιστούν κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία λόγω της παρουσίας σε αυτών ουσιών απαγορευμένων κατά το άρθρο 5 του κανονισμού, μόνον το άρθρο 22, παράγραφος 2, της οδηγίας τυγχάνει εφαρμογής.

25 Υπό τις συνθήκες αυτές, η διάταξη επιβάλλει στις αρμόδιες αρχές την υποχρέωση να κατάσχουν και να καταστρέψουν τις συγκεκριμένες παρτίδες.

26 Η ερμηνεία αυτή δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση με το επιχείρημα της Coxon ότι το άρθρο 22, παράγραφος 2, της οδηγίας δεν τυγχάνει πλέον εφαρμογής δεδομένου ότι, λόγω της εκ νέου αποστολής τους, τα προϊόντα που δεν πληρούν τους κοινοτικούς όρους εισαγωγής παύουν να αποτελούν κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων εντός της Κοινότητας.

27 Το επιχείρημα αυτό θα ήταν αντίθετο προς το γράμμα του άρθρου 22, παράγραφος 2, και προς τον σκοπό της οδηγίας, όπως αυτός προκύπτει ιδίως από την ένατη, δέκατη, δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη αιτιολογική της σκέψη, ο οποίος έγκειται στη θέση σε ισχύ αυστηρής κανονιστικής ρυθμίσεως για την προστασία της δημόσιας υγείας και της υγείας των ζώων καθώς και για την πρόληψη των δολίων πράξεων και των παρατυπιών.

28 Είναι αδιαμφισβήτητο ότι μια ερμηνεία του άρθρου 22, παράγραφος 2, της οδηγίας η οποία θα επέτρεπε την εκ νέου αποστολή προϊόντων που περιέχουν ουσίες απαγορευμένες κατά το άρθρο 5 του κανονισμού θα μπορούσε να αυξήσει τους κινδύνους δόλιας εκ νέου εισαγωγής τους στην Κοινότητα, καθώς ο εισαγωγέας θα είχε σχεδόν τη βεβαιότητα ότι τα προϊόντα του δεν θα καταστρέφονταν και ότι ο ίδιος θα επιβαρυνόταν απλώς με το ενδεχόμενο κόστος της εκ νέου αποστολής τους.

29 Κατόπιν των ανωτέρω εκτιμήσεων, στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 22, παράγραφος 2, της οδηγίας, νοούμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 5 του κανονισμού, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στις αρμόδιες κτηνιατρικές αρχές την υποχρέωση κατασχέσεως και καταστροφής προϊόντων τα όποια, όπως προκύπτει από τους κτηνιατρικούς ελέγχους που διενεργούνται δυνάμει της οδηγίας αυτής, περιέχουν ουσία περιλαμβανόμενη στο παράρτημα IV του εν λόγω κανονισμού.

Επί του τετάρτου ερωτήματος

30 Κατόπιν της απαντήσεως που δόθηκε στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο τέταρτο ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

31 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους των κυρίων δικών τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαίνεται:

1) **Το άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1997, για καθορισμό των αρχών οργάνωσης των κτηνιατρικών ελέγχων των προϊόντων που εισάγονται στην Κοινότητα από τρίτες χώρες, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο αποκλεισμός της δυνατότητας εκ νέου αποστολής παρτίδας που δεν πληροί τους όρους εισαγωγής πρέπει να βασίζεται στη μη τήρηση των κοινοτικών επιταγών.**

2) **Το άρθρο 22, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/78, νοούμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2377/90 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στις αρμόδιες κτηνιατρικές αρχές την υποχρέωση κατασχέσεως και καταστροφής προϊόντων τα όποια, όπως προκύπτει από τους κτηνιατρικούς ελέγχους που διενεργούνται δυνάμει της οδηγίας αυτής, περιέχουν ουσία περιλαμβανόμενη στο παράρτημα IV του εν λόγω κανονισμού.**

(υπογραφές)